

Krack C en Anky van
Grunsven.

Krack C

Expressieve ambassadeur van Nederlandse dressuursport

• tekst : GEMMA JANSEN

• foto : DIRK CAREMANS

Iedereen die in februari op de Hengstenkeuring in Den Bosch aanwezig was, heeft nog het officiële afscheid van Krack C als actief wedstrijdpaard op zijn netvlies staan. Met Anky van Grunsven in het zadel showde de 16-jarige hengst zijn kwaliteiten nogmaals aan de fokkers. Hij was weliswaar niet helemaal bij de les, alsof hij wist dat hij zich die avond wat extra's kon veroorloven, maar hij spreidde wel zijn bekende uitstraling, elegantie en expressie overvloedig ten toon.

Krack C kwam pas als vierjarige naar de keuring. Met het huidige KWPN-beleid moeten hengsten van die leeftijd voorgesteld worden onder het zadel. In 1996 mocht dat nog aan de hand. Cor Loeffen vormde destijds samen met Ab Barneveld en Sjeff van Rijswijk de hengstenkeuringscommissie. Hij kan zich het optreden van de hengst nog goed herinneren: "Krack C was vanaf het begin een chique en hoogbenige hengst. Op de straat stapte hij voldoende goed en zijn draf was zeer goed. Tijdens het los bewegen in de kooi waren zijn bewegingen sterk met veel beenteknik en souplesse. In het springen toonde hij weinig techniek, afdruk en

JM

Winnaar van de Pavo Cup 2007 bij de vijfjarigen: Vivaldi met Hans Peter Minderhoud.

vermogen. Hoewel genetisch zijn afstamming in de springrichting is, waren wij er in de commissie van overtuigd dat Krack C echt iets kon betekenen voor de dressuurpaardenfokkerij en daarin hebben we gelijk gekregen. Daarmee werd dus een begin gemaakt met de specialisatie. Als een hengst wordt ingezet voor de fokkerij, is het moeilijk om het maximale voor de sport eruit te halen. Ondanks dat heeft Krack C op Grand Prix-niveau onder Anky van Grunsven goed gepresteerd. Deze hengst heeft in ieder geval onze verwachtingen als hengstenkeuringscommissie ruimschoots waargemaakt!"

Inmiddels heeft Krack C negen KWPN-goedgekeurde zonen, één zoon dient het NRPS en nog één zoon het Oldenburger Verband. Daarmee is hij het aantal goedgekeurde zonen van vader Flemmingh al voorbij. Krack C heeft zich volop bewezen in de sport en momenteel breekt een aantal van zijn nakomelingen door in de Lichte en Zwarte Tour, zoals Trento B, Paso Doble, Spargo en Stradivarius.

Zondagse pak

Krack C werd onder de naam Kevin geboren op 17 april 1992 op Stoeterij 't Centrum in Wijdenes. De dochter van fokker Fred Vlaar, Petra, weet nog dat Krack C als jong veulen veel sliep: "Hij lag vanaf het begin altijd languit in de stal of in

de wei te snurken. Als de zon maar even scheen, dan zag je hem gewoon genieten en kon hij echt kijken van 'wat ben ik blij dat ik op deze wereld ben'. Omdat hij zo vroeg in het jaar geboren was, kreeg hij een dik pak veulenhaar. Hij was best een mooi gebouwd veulen, maar dan moest je wel eerst door het haar heen kijken."

Krack ging mee naar de lokale keuring in Egmond, waar hij als negende eindigde. Er mochten in eerste instantie acht veulens door naar de Centrale Keuring in Midden-Beemster, maar uiteindelijk kreeg Krack C ook een doorverwijzing. Daar eindigde hij uiteindelijk op de derde plaats en liet alle Egmondse concurrenten achter zich, het was typisch 'het lelijke eendje verandert in een mooie zwaan-verhaal', want gaandeweg de zomer verloor Krack C zijn overvloedige haar.

Petra: "Hij verruilde zijn veulenhaar voor een strak pak, wat hij daarna altijd aangehouden heeft. Hij is bij ons in een koppel opgegroeid. Hij bleef lang jeugdig, maar ook heel edel om te zien en als hij ging bewegen, dan keek je wel twee keer om naar hem. Qua karakter lijkt Krack C echt op zijn moeder Gicara II; altijd vriendelijk, braaf en werkwilbig. Gicara II heeft één eigenaardig trekje en dat is dat ze met haar onderlip friemelt. Dit heeft ze doorgegeven aan een aantal van haar kinderen, waaronder aan Krack C. En ik weet inmiddels dat

Bijzondere nakomelingen van Krack C:

- Revanche (mv.Bustron): Algemeen kampioen driejarige merries 2001
- Terlia (mv.Architect): Algemeen kampioen driejarige merries 2003 en derde Pavo Cup
- Silou H&S (mv.Argus): Reservekampioen driejarige merries 2002
- Unassion (mv.Jazz): Derde van de driejarige merries 2004
- Spargo (mv.Boreas): Reservekampioen Pavo Cup en nu Lichte Tour (Theo Hanzon)
- Stradivarius (mv.Contango): Derde plaats Pavo Cup en nu Lichte Tour (Edward Gal)
- Paso Doble (mv.Orlof): Grand Prix (Sonja Gademan)

Goedgekeurde zonen:

- Redford (mv.Ferro)
- Tolando (mv.Rubinstein)
- Trento B (mv.G.Ramiro Z): reservekampioen Pavo Cup en nu Lichte Tour
- Tuschinski (mv.Pion): Reservekampioen Pavo Cup
- United (mv.Partout)
- Velazquez (mv.Alasca)
- Vivaldi (mv.Jazz): Derde op de KWPN HK 2005 en winnaar Pavo Cup
- Webster (mv.Ulft)
- Zhivago (mv.Jazz), reservekampioen Hengstenkeuring 2007

Tolando loopt inmiddels met Theo Hanzon zeer verdienstelijk in de nationale dressuursport en werd onlangs reservekampioen ZZ-Licht op de KNHS indoorkampioenschappen in Roosendaal.

Trento B scoort in de Prix St. Georges onder Kim Leduc.

Tuschinski wordt gereden door Yvonne Copal, hier bij het afscheid van Krack C op de hengstenkeuring in Den Bosch.

United werd onder Edward Gal fraai tweede in de finale van hengstencompetitie klasse Z 2007-2008.

Theo Hanzon

Dressuurrider Theo Hanzon heeft in Gameren twee zonen van Krack C op stal staan, Tolando en Spargo. Laatstgenoemde maakt hij momenteel klaar voor de overstap naar de Zwarte Tour. "Spargo is voor mij echt het ideale wedstrijdpaard. Hij wil altijd meewerken, is lief en aanhankelijk. Als andere paarden wel eens hard gewerkt hebben, dan merk je het de dag erna. Maar hoe harder Spargo werkt, hoe frisser hij wordt. Hij vindt het hartstikke leuk als je de hele dag met hem bezig bent. Het is een echt mensenpaard. Spargo is wel wat ongeduldig, bijvoorbeeld op de poetsplaats, maar ook tijdens het rijden. Wat ik me kan voorstellen, is dat hij bijvoorbeeld voor een amateur te heet en te overenthousiast zou zijn."

"Tolando kan thuis in de training ook heel heet worden, als we bijvoorbeeld de series oefenen, maar op wedstrijd is hij gauw afgeleid door andere paarden en heeft hij zijn aandacht niet meer bij mij. Een hengst is wat dat aangaat wat lastiger rijden. De bedoeling is dat ik meer wedstrijden met hem ga rijden, om ervaring op te doen en hem te leren om zijn aandacht bij mij te houden in plaats van bij de paarden in de losrijring. Spargo en Tolando hebben één hele duidelijke overeenkomst en dat is dat het in de omgang supervriendelijke paarden zijn!"

een aantal van zijn nakomelingen precies hetzelfde doet! Gicara II verkeert nog in blakende welzijn en is momenteel drachtig van Briar. Haar moeder Baccara is nu 25 jaar en slijt haar oude dag bij ons."

De keur preferente prestatiemerrie Gicara komt uit een hele fraaie merrielijn: moeder, UTV-merrie Baccara (v.Ulrich) is eveneens keur preferent prestatie. Grootmoeder Lady Cara (v.Upper-cut xx) is keur preferent. Haar moeder Gicara (v.Eratosthenes xx) is kroon preferent en tevens moeder van de KWPN goedgekeurde hengsten Kalief (v.Upper-cut xx) en Monaco (v.Le Faquin xx).

Na Gicara volgen nog drie generaties merries met een predikaat. De vader van Krack C is de keurhengst Flemmingh, ten tijde van het dekken van Gicara II nog geen bekende hengst. Petra: "Mijn vader volgde de hengstencompetitie en in Veendam zag hij Flemmingh. Deze hengst viel met name op door zijn manier van bewegen tussen de hindernissen. Hij had het idee dat dit paste op Gicara II en hij heeft gelijk gekregen. Krack C betekent voor ons gezin heel veel, natuurlijk was zijn deelname aan de Wereldruiterspelen in Jerez de la Frontera heel speciaal. Mijn ouders waren erbij en hebben enorm genoten, maar we hebben niet minder genoten tijdens het recente optreden van mijn zus Sonja met Krack C bij de hengsteshow van Reini Tewis. Voor die gelegenheid is Sonja even op les geweest bij Anky. Het is natuurlijk wel een beetje een droom om zo'n geweldig paard zo de ring door te kunnen sturen!"

Vererving

De exterieurindex van 2007 van Krack C is met 112 ruim boven het gemiddelde en kenmerkt zich door een hoge betrouwbaarheid, namelijk 97%. Zijn nakomelingen zijn doorgaans hoogbenig en zouden daarbij nog meer in het rechthoeksmodel mogen staan. De hoofd-halsverbinding is opvallend licht en de halzen zijn lang. De hals zou wat meer bespied mogen zijn. Opvallend is de schuine ligging van de schouders. De rug mocht een fractie sterker, de lendenen missen doorgaans de bespierung. De kruisligging is bijzonder hellend.

De stap, draf en galop zijn ruim met veel souplesse en een goede gedragenheid. De afdruk in deze drie gangen is gemiddeld. Net als voor het exterieur heeft Krack C een fokwaarde van 112 voor beweging.

'Tritt' in de benen

Ad Valk zat in 1994 op de tribune bij Indoor Brabant toevallig naast Fred Vlaar. De paardenhandelaar uit Gorinchem raakte aan de praat met zijn buurman. Flemmingh kwam ter sprake en Fred zei dat hij een zoon van die hengst had lopen. Daar was Ad Valk wel nieuwsgierig naar en op een mooie dag reed hij naar de Midden-Beemster. "Hij liep in een koppel en stak daar qua model en beweging met kop en schouders bovenuit. Ik hoefde er niet lang over na te denken en heb hem voor de helft gekocht. Als tweejarige is hij naar mij toe gekomen. Het was eerst de opzet om hem als driejarige aan te bieden op de hengstenkeuring, maar hij was nog veel te jeugdig, dus dat is een jaar later geworden. Krack C is zadelmak gemaakt door een stagiaire. Dat stelde niets voor, want hij was kuikenmak. Voordat hij naar Ermelo ging kwam de bekende Duitse paardenman Maas Hell nog bij hem kijken. Hij bood veel geld voor de hengst, maar we hebben het niet gedaan. Ik heb er nooit spijt van gehad, hoewel hij het eerste en tevens het laatste paard is, dat ik heb gehouden."

Valk had iets speciaals met Krack C: "Ik was aardig verliefd op dat paard; zijn uitstraling, karakter en natuurlijk dat voorbeen. Ik val nu eenmaal op een mooi voorbeen. Ik koop nooit een paard met een stekurig voorbeen. Krack C komt voor mij dicht in de buurt van het ideale paard. Kijk, we weten allemaal hoe die er uit moet zien, maar hebben doen we hem niet. Krack C is geen wonderdier, maar wel een van de weinige hengsten die

Velazquez toont zich een fijn meewerkend paard onder Sabine van Ruitenbeek, hier in de finale van de hengstencompetitie in Den Bosch.

Krack C's goedgekeurde zoon Redford onder Hans Peter Minderhoud op de Zwolle Stallionshow 2004.

Naast Tuschinski rijdt Yvonne Copal ook de goedgekeurde Krack C-zoon Webster en ze nam met hem dit jaar deel aan de hengstencompetitie.

De verrichtingskampioen van het najaar 2007: Zhivago onder Edward Gal.

Krack C-dochter Revanche elite (mv. Bustron, fokker P.C.M. van Santen) was in 2001 kampioene op de CK Friesland.

ik ken, die echt een hele aparte kan geven. Kijk maar naar Terlia en Stradivarius, waar Edward Gal nu mee rijdt. Ik heb nog een keer een hele aparte Krack uit een Dior-moeder verkocht naar Vera Kessels in Amerika. En natuurlijk Spargo, hij was aangewezen voor het verrichtingsonderzoek, maar werd, ook in mijn ogen terecht, naar huis gestuurd, omdat hij zo verschrikkelijk heet was geworden tijdens dat onderzoek. Krack geeft paarden met 'tritt' in de benen, maar dat heeft hij natuurlijk zelf ook. Ik hoorde destijds wel degelijk het commentaar op

zijn bewegingen, maar ik nam het allemaal maar een beetje laconiek op. Mensen die er veel over zeurden, hebben waarschijnlijk zelf nog nooit zo'n paard op stal gehad. Een paard met 'tritt' in de benen herken je, dat is een natuurlijke aanleg en daarmee wordt een paard geboren of niet! Wat mij betreft, ik ben altijd goed met hem geweest en ik kan zijn nakomelingen prima kwijt!"

Spraakmakend

De Amerikaanse dressuurruiter Nick Wagman was werkzaam bij Ad Valk toen Krack

C verhuisde van Midden-Beemster naar Gorinchem. De hengst was vier jaar toen Nick hem ging rijden. Hij bewaart goede herinneringen aan dit paard. "Hij is in alle eerlijkheid het meest vriendelijke paard dat ik ooit gekend heb. In het rijden was hij heel heet en gevoelig, maar bleef altijd braaf. Hij sputterde nooit tegen en had een enorme 'will to please'. Ik vond hem destijds gewoon perfect. Critici konden zeggen dat hij achter wat sterker had mogen zijn en groter had kunnen stappen, maar ik reed met immens plezier op hem en ging graag met hem op pad, want ook in de omgang was hij plezierig."

"Twee keer met hem de Pavo Cup winnen waren natuurlijk absolute hoogtepunten. Hij liep spraakmakend en al die mensen op de tribune gingen er helemaal van uit hun dak. Maar ook het trainen thuis, gewoon in mijn eentje en in alle rust, waren voor mij favoriete momenten. Dan was er gewoon pure harmonie tussen hem en mij. Dat maakte later de negatieve uitlatingen in de pers wel erg bitter. Het werd gewoon een hetze en bijna niemand wilde nog geloven dat Krack C van nature zo kon bewegen, maar hij bood van zichzelf zoveel aan. Ik heb wel eens op het punt van stoppen gestaan vanwege alle onredelijke kritiek, maar zijn eigenaren hebben mij toen overgehaald om toch door te gaan."

"Ik ben Krack C in ieder geval heel dankbaar, want dankzij ons optreden kreeg ik internationaal als ruiter meer bekendheid. Ik heb veel van mijn succes aan hem te danken. Ik miste mijn familie in Amerika en had het idee dat ik daar inmiddels ook wel

Nog geen keur

Ondanks zijn negen goedgekeurde zonen, zijn eigen prestaties in de sport, zijn succesvolle dochters op keuringen en de daaruit af te leiden hoge fokwaarden voor exterieur en beweging is aan Krack C het keurpredikaat niet toegekend. De hengstenkeuringscommissie kan het keurpredikaat toekennen bij een fokwaarde sport van 140 punten met een minimale betrouwbaarheid van 85%. Krack C's meest recente fokwaarde dressuur is 128 met een betrouwbaarheid van 93%. Dat is alleszins een nette fokwaarde, maar past niet bij het gevoel van veel mensen. Een nadere analyse van zijn fokwaarde dressuur laat zien dat de Krack C-nakomelingen het prima doen op de merrie- en hengstenkeuringen. Ook bij de EPT en IBOP kunnen de Krack C-kinderen heel goed meekomen. Het knelpunt lijkt in de sportprestaties van zijn nakomelingen te zitten. Die prestaties zijn zeker niet slecht maar gezien de leeftijd van zijn oudste kinderen in de sport, worden al iets meer kinderen op het allerhoogste niveau verwacht. Van Krack C lopen inmiddels 308 kinderen in de sport. Dat is een normaal aandeel van zijn totale nafok. Volgens Petra Vlaar is dit onbegrijpelijk: "Ik denk dat het komt, omdat heel veel van zijn kinderen als drie- of vierjarigen naar het buitenland worden verkocht. Ze zijn erg gewild, juist vanwege dat goede karakter en werkwillegheid. Via Van de Lageweg, HP Stables, Ad Valk en onszelf gaan zijn nakomelingen de hele wereld over. Egbert Schep heeft ons al eens gewaarschuwd: 'heel mooi voor de handel, maar denk erom, je gooit je eigen glazen in'. Er loopt een heel aantal nakomelingen in de Lichte en Zwarte Tour. Krack C bracht al zoveel kampioenen en goedgekeurde hengsten dat als een hengst al zoveel heeft betekend voor de Nederlandse fokkerij, je jezelf als stamboek moet gaan afvragen wat een 'papieren' index nog toevoegt. Mijs inziens moet het bestuur van het KWPN dat dan zelf kunnen bijstellen. Maakt niet uit waar je op de wereld komt, Krack C is de dressuurambassadeur van Nederland!"

Terlia (Krack C x Architect, fokker comb. Visser/De Jong): NMK-kampioene 2003, winnares VSN-trofee 2003 en met de derde plaats de beste merrie in de Pavo Cup 2004.

Jacob Melissen
JM

Spargo (Krack C x Boreas, fokker Lundanchelo Hoeve) wordt momenteel door Theo Hanzon klaargemaakt voor de Zware Tour.

een bestaan in de paarden kon opbouwen, daarom ben ik gestopt met het rijden van Krack C. Dat was heel emotioneel voor mij. Ik ben in Amerika verder gegaan als ruiter en handel in goede dressuurpaarden. Natuurlijk kijk ik nog altijd uit naar nakomelingen van Krack C en heb er hier twee hele goeie van op stal staan.”

Flug maar goudeerlijk

Na Nick ging Krack C naar Anky van Grunsven. “Ik werd benaderd door Ad Valk en Fred Vlaar met de vraag of ik op Krack C wilde gaan rijden. Ik heb ‘ja’ gezegd, maar wilde hem wel eerst een maand op proef. Ik ontdekte al vrij snel dat dit paard mij paste. Ik moet eerlijk zeggen dat toen hij kwam, hij lichtelijk overstuur was. Misschien omdat hij nogal wat hengstenshow had gelopen en daar moest steeds alles uit de kast gehaald worden. In het begin ben ik alleen maar bezig geweest om zijn vertrouwen te winnen en de rust er in te krijgen. Het was absoluut een ongelofelijk paard dat altijd heel ijverig was en wilde meewerken. Daarnaast was hij aan het touwtje ook ontzettend braaf en lief. Tussen andere paarden op concours was hij heel rustig. De stap werd in zijn proef vaak als matig beoordeeld, dat was jammer, want thuis kon hij heel goed stappen maar door de druk op een wedstrijd kon hij dat niet altijd laten zien. Indoorwedstrijden waren met hem wat moeilijker omdat hij blijbaar steeds binnen bleef associëren met een hengstenshow. Het ging de laatste jaren wel beter, maar hij bleef toch drukker dan buiten. En van prijsuitreikingen werd hij heel nerveus.”

Anky heeft met Krack C de nodige overwinningen geboekt, zoals de Grand Prix Special op CHIO Rotterdam, de Grand Prix en Kür op de Stallion Show in Zwolle, de Kür op Outdoor Gelderland en de Special op Indoor Brabant. Ook in het buitenland liep Krack C mee in de top. Samen met Anky regeerde hij in de Kür op CHIO Aken en Jumping Mechelen. De bijzondere combinatie zegevierde daarnaast nog in Moskou, Oslo, Helsinki en Wiesbaden. Voor Anky was de deelname aan de Wereldruiterspelen in Jerez de la Frontera een ervaring om nooit te vergeten. “We gingen mee als vierde combinatie en hadden op dit niveau nog niet zoveel ervaring. Krack C ging gedurende de wedstrijd steeds beter lopen. De tribune zat voor de afsluitende kür op muziek stampvol en er hing een hele aparte, warme sfeer. Ik vertrok in een uitgestrekte draf en dacht dat ik ging opstijgen. Ik hoorde de mensen op de tribune gewoon collectief ‘oooohhh’ zuchten. Ik werd uiteindelijk achtste en was daar heel blij mee. Op dat moment hadden we gewoon geen betere proef neer kunnen zetten.”

“Onze loopbaan is niet over rozen gegaan. Zelf raakte ik geblesseerd en later zwanger. Krack C liep in combinatie met het dekken ook tegen een blessure aan. Een actieve dekhengst in de sport blijft lastig, hoewel dat met hem best wel goed samenging. In 2007 heb ik nog een aantal mooie successen met hem behaald in binnen- en buitenland. Hij liep eigenlijk super en op het hoogste niveau, het was voor mijn gevoel de mooiste tijd om officieel afscheid te nemen. Met het dekseizoen in het vooruitzicht

rijd ik hem nog éénmaal, op de hengstenshow bij Van Uyttert. Daarna is het definitief afgelopen. Ik ben wel heel blij dat we met z’n allen de beslissing om te stoppen hebben genomen en, alsof hij het wist, liet Krack C in Den Bosch nog een keer alles zien wat hij in huis had. Ik heb hem aan het einde van ons optreden niet in het midden van de baan opgesteld, dat had ik vooraf zo afgesproken want van opstellen wordt Krack C nog steeds heel nerveus en ik wilde hem dat niet aandoen. Bovendien kan hij dan ook nog eens raar doen en daar zit ik niet meer op te wachten. Ik ben met hem de coulissen in gereden en was toen wel emotioneel, want ik realiseerde me op dat moment dat ik nooit meer met hem bij een belangrijk evenement zou binnenrijden.” “Ik heb een aantal nakomelingen van Krack C in mijn lessen. Het opvallende is dat ze qua type niet allemaal op hun vader lijken, maar wel allemaal hun best doen en blijven lopen. En dat ze wat vlugger zijn dan het gemiddelde paard hebben ze ook echt van hem, maar ze blijven goudeerlijk. Krack C staat nu nog hier in Erp en het wordt voor mij nog moeilijk, want wanneer ik voorheen stopte met een wedstrijdpaard, bleef deze gewoon bij mij op stal. Maar Krack C gaat naar Van Uyttert. Ik weet dat hij het daar heel goed heeft, maar het is toch anders want hij heeft negen jaar bij mij thuis gestaan. Ik zal best wel even moeten slikken als hij vertrekt.”

